

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Opróżniona posada nauczyciela technicznego przy Stanisławowskiej dwuklasowej niższej szkole realnej połączonej z szkołą główną, z pensją roczną 525 złr. w. a. nadano suplentowi tego zakładu Józefowi Kerekjarto.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.
Lwów, 18. listopada 1864.

Wysokie c. k. ministerjum stanu w porozumieniu z ministerjum sprawiedliwości mianowało prowizorycznie komisarza obwodowego Teofila Mandyczewskiego, adjunkta powiatowego Fryderyka Protting i koncepiste namiestnictwa Juliusza Fogt przełożonymi powiatów.

Z c. k. komisji krajowej do spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych.
Lwów, 11. listopada 1864.

W y k a z

Prawomocnych wyroków c. k. sądów wojennych we Lwowie, Złoczowie, Przemyślu, Krakowie, Tarnowie, Tarnopolu, Samborze, Stanisławowie, Rzeszowie i Nowym Sączu, zapadłych w miesiącu październiku 1864.

(Dokończenie.)

X. C. k. sąd wojenny w Nowym Sączu.

Za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej.

1. Franciszek Kasztelewicz, czeladnik rzeźnicki 19 l. z Nowego Sącza, na 14 dni więzienia.

Za zbrodnię gwałtu publicznego.

2. Maryanna Bańka, żona kmiecia, 40 l. z Podobina, na 8 dni ciężkiego więzienia, zastrzonego 2 razowym postem w tygodniu. — 3. Sebastya Bańka, murarz i kmieć, 40 l. z Niedźwiedzia, w myśl §. 92 i 125, na 4 tygodnie więzienia zastrzonego 2 razowym postem w każdym tygodniu.

Za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym.

4. Józef Góra, wyrobnik 39 l. z Falkowy, na 10 dni aresztu w sztokhauzie. — 5. Wojciech Gasienica, 16 l. z Zakopanego, na dni aresztu w sztokhauzie. — 6. Jan Sukienik inaczey Gargus, 40 l. z Krościenka, — 7. Jan Stabas, 25 l. z Łącka, — 8. Jan Wiater inaczey Turka, 30 l. z Zarzyc, każdy na 14 dni aresztu w sztokhauzie zastrzonego 2 razowym postem w każdym tygodniu. — 9. Klementyna Musiał, żona krawca, 30 l. z Gorlic, na 8 dni aresztu, w drodze łaski kara niższa na 12 godzin. — 10. Katarzyna Szczepanik, żona kmiecia, 30 l. z Stróżówki, na 4 dni aresztu, w drodze łaski całkiem uwolniona.

Za przestępstwo przeciw spokojności publicznej i porządkowi §. 559.

11. Franciszek Sandar, malarz pokoi, 29 l. z Podgórze, zamieszkały w Muczynie. — 12. Ignacy Piórkowski, szewc, 19 l. z Nowego Sącza, każdy z policzeniem 2 tygodniowego aresztu śledczego za karę, jeszcze na 14 dni aresztu w sztokhauzie, zastrzonego 1 razowym postem w każdym tygodniu.

Z c. k. sądu wojennego w Nowym Sączu.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Odnosnie do §. 1. obwieszczenia z 8. listopada b. r. podaje się do wiadomości, że subskrypcya na pożyczkę sumy 25,000,000 złr. według dotąd otrzymanych w części telegraficznych doniesień wynoszą sumę 50,994,800 złr.

Po nadejściu specjalnych wykazów kas pożyczkowych będą ogłoszone sposoby według których nastąpi redukcya subskrypcyi.

Wiedeń, 22. listopada 1864.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Część nieurzędowa.

Lwów, 25. listopada.

We Francyi zdaje się zajmować rząd znowu myśl administracyjnej decentralizacji, o której nieraz już była mowa. Projekt ustawy względem rozszerzenia atrybucyi departamentów miał być przedmiotem ostatniej narady ministrów, a podług doniesienia paryzkiej Presse miał pan Rouher rozpocząć ważną pracę odnoszącą się do tej sprawy.

Posiedzenie turyńskiej izby deputowanych z dnia 16. listopada, na którym konwencya wrzesniowa przyjęta została, było nader buźzliwe, jak szczegółowy jego opis donosi. Deputowani piemoncey

chcieli opuścić salę, a wydalenie się ich byłoby hasłem do zaburzeń i niepokojów, jako to Gazeta kolońska, ów Monitor sardyński w Niemczech przyznaje. Rozprawy były bardzo ożywione; dep. Tecchio powiedział między innymi: „Musimy iść przez Wenecję do Rzymu, w Wenecyi musimy wylepić rozbojnicztwo, którego punktem centralnym jest Austria.“ P. Tecchio wymienił dom tryestyński, w którym się zbiera komitet organizujący rozbojnicztwo i zaopatrujący go w pieniądze. „Nie sposób, mówił dalej, myśleć o norganizowaniu Włoch, dopóki kwestya niepodległości nie jest rozstrzygnięta. Nawet parlament subalpejski nie mógł nic zorganizować, bo myśli jego zajęte były kwestyą narodową, i tak będzie i w przyszłości, dopóki kwestya ta nie zostanie ostatecznie załatwiona. Jedynym środkiem przywrócenia jedności we Włoszech jest trzymanie się polityki Cavoura, którego główną myślą było wypędzenie obcych z Italii itd.“

Zasługuje na uwagę, iż żaden minister, żaden deputowany stronnictwa ministeryalnego nie wystąpił ani jednym słowem przeciwko bezwstydynej tej gadaninie.

La France kładzie nacisk na tę okoliczność, iż 70 głosów, które wotowały przeciw konwencji, należą wszystkie do stronnictwa ruchu; deputowani piemoncey i neapolitańscy wotowali po większej części za konwencyą.

Monitor podnosi, iż wotum piemontkiej izby deputowanych było bezwarunkowe, bez żadnych zastrzeżeń, o których przy rozprawach mówiono, a które do posiadania Rzymu odnosić się miały.

Pogłoski o zmianie ministerjum w Turynie znowu zamilkły. Jenerał Lamarmora który miał zamiar złożenia teki ministeryalnej zaraz po przyjęciu konwencji przez parlament, zmienił podobno zdanie swoje, w skutek dobrego przyjęcia, jakiego mowa jego w Turynie i w Paryżu doznała. Do dalszego pozostania Lamarmory w sardyńskim ministerjum przyczynić się miały namowy Riccasolego, który dowodził, iż ster rządu w pierwszych chwilach przeniesienia stolicy do Florencyi w rękach piemontskich mężów stanu zostać powinien.

W Bukareszcie i w Jasach każe rząd rumuński budować bardzo obszerne koszary, z czego wnoszą niektórzy, że siła zbrojna Księstw Nadnaujskich ma być znowu znacznie powiększoną. Nie trzeba jednak zapominać, że podług postanowień traktatu paryzkiego z r. 1856 nie może być siła zbrojna tych Księstw powiększona bez przyzwolenia Porty i mocarstw gwarantujących. — Wybory do zgromadzenia narodowego w Rumunii naznaczone są na dzień 7. grudnia. Zgromadzenie to ma sankcyonować zmianę konstytucyi z dnia 2. maja przez Księcia własnowolnie zaprowadzoną.

Powtórny wybór Lincolna prezydentem unii amerykańskiej nazywa półurzędowa prasa francuzka faktem przewidzianym i wyraża się o nim niebardzo pochlebnie. Pan Lincoln — powiada Constitutionnel — używał ku przesadzeniu swojej kandydatury wszelkich korzyści, jakie nastęczało mu jego stanowisko, przyzem dopuszczano się w pojedynczych stanach częstokroć samowolności, nieprawnych postępów i zbyt śmiałych fikcyi. Do takich fikcyi zalicza Constitutionnel akt, którego użyto, by Louisianę i inne prowincye wymienić jako integralne stany unii; prócz tego omińnięto procedurę konstytucyjną w szczególniejszy sposób tem, że Lincoln w ostatniej chwili wyniósł Nevadę do godności stanu i tym sposobem zapewnił sobie większość głosów.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 23. listopada. (Sprawy parlamentarne.) Const. oester. Zeit. donosi z 23. listopada. — Wydział adresowy odbył wczoraj wieczór posiedzenie na którym zakończono obrady nad adresem. Ułożenie adresu poruczono Drowi Giskra a ostateczne zredagowanie zachowano do następującego posiedzenia. Względem położenia finansowego powzięto postanowienia, aby się wyrazić o całej jego ważności i o potrzebie zwrotu od terażniejszego systemu; rozważanie o ile budżet na r. 1866 będzie stosownym i do przyjęcia możliwym odłożyć do przedłożenia onegoż; z powodu zamknięcia rachunków na r. 1862 uznać za naglące wykończenie konstytucyjnych urzędów prawa o odpowiedzialności ministrów; zbadać przyczyny klęsk industryjnych, wyrazić się z ubolewaniem o bezskuteczności dotychczasowych układów na polu handlowo-politycznym; wypowiedzieć potrzebę nowego zorganizowania ministerjum handlu; zażądać nowego prawa w koncesyach kolei żelaznych, któreby warowało Radzie państwa wpływ przy udzielaniu każdej koncesyi a wreszcie pod względem stosunków wyznać wynurzyć nadzieję, że zaczęte przez rząd układy doprowadzą do pomyselnego skutku.

Wszystkie te uchwały powzięto jednogłośnie. Najbliższe posiedzenie odbędzie się we czwartek, projekt adresu zapewne w poniedziałek przedłożony zostanie całemu zebraniu.

Obadwa odłamki izby zgodziły się już na nazwiska posłów, którzy mają być wybrani do wydziału finansowego i podatkowego. Pierwszy składać się ma ze 36 drugi 21 członków. Baron *Tinti* obrany przez obiedwie frakcje znaczną większością członkiem wydziału finansów, uchylił się od tego wyboru i umieszczony został na liście wydziału podatkowego.

Polski klub posłów z Galicji zamysła jak słycać interpellować ministrów, czyli chcą dalej utrzymywać stan obłączenia w tym kraju koronnym? a od wypadku odpowiedzi ma zależeć czy nadal zostaną w radzie państwa. Lubo ta pogłoska w kilku pismach ze stósownemi odmianami się pojawia, sądzymy jednak, że nie ma żadnego znaczenia. Polacy izby niższej mają wielką rutynę parlamentarną oprócz tego i przykład dość wymowny w posłach czeskich, którzy odgrazaniem się i niechytnością do niczego nie doprowadzili. Interes Galicji a osobliwie interes Polaków w Galicji i ich reprezentantów w Izbie niższej nie byłby podobną uchwałą klubu bynajmniej ubezpieczony.

(*Najwyższe postanowienie względem zaliczek na rzecz bukowińskiego funduszu indemnizacyjnego.*) Jego c. k. Apostolska Mość z powodu podanej do Jego ces. Mości prośby Bukowińskiej reprezentacji kraju z 1. kwietnia 1863, raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z 1. sierpnia 1864 udzielić upoważnienie, aby celem umorzenia długu indemnizacyjnego księstwa Bukowiny, niedohór bukowińskiego funduszu indemnizacyjnego niepokryty corocznie za pomocą 55 pre. dodatku do podatków stałych, był corocznie wciągany do podlegających postępowaniu konstytucyjnemu budżetów państwa jako nieoprocentowana zaliczka na rzecz tego funduszu z dochodów państwa, z zastrzeżeniem zwrotu, i aby przy konstytucyjnem traktowaniu tych budżetów było wyjednane wstrzymanie oprocentowania, i zwrotu zaliczek dotychczas temu funduszowi przez skarb udzielanych.

(*Posiedzenie izby panów z dnia 22. listopada.*)

Zagał posiedzenie przydujący książę *Karol Auersperg*. Na ławie ministrów zasiadli Ich EE. *Schmerling, Mensdorff, Mecsery, Plener, Burger, Franck*, kanclerz nadworny *Nadasdy* i szef sekcyjny baron *Kalchberg*.

Na porządku dziennym były debaty nad adresem. Wszystkie miejsca dla publiczności i loża dyplomatów były zapelnione; także w loży deputowanych widziano prezydenta izby p. Hasnera i wielu z najznakomitszych deputowanych.

Przed rozpoczęciem właściwej debaty oznajmił przydujący, że komisye finansowa i petycyjna się ukonstytuowały.

Sprawozdawca komisji adresowej (autor adresu) odczytał z trybuny projekt adresu, którego główna treść jest następująca:

Izba rozpoczynając po raz trzeci swoją czynność konstytucyjną składa najprzód u stóp tronu zapewnienie swego patriotycznego poświęcenia i czystości swoich zamiarów.

Przejęta przekonaniem, że na całkowitem przeprowadzeniu konstytucyi, nadanej przez Najjaś. Pana ludom monarchyi, polega zbawienie Austrii, przyjęła izba z uczuciem radości łaskawe oznajmienie, że czynność konstytucyjna będzie mogła wkrótce rozpocząć się wszędzie nanowo.

Za udzielenie ugody familijnej, zawartej przez Najjaś. Pana z Cesarzem meksykańskim, składa izba najuniżeńsze podziękowanie.

Z radością dumą gratuluje izba Jego ces. Mości i ojczyźnie świetny rezultat, jaki osiągnęła waleczność cesarskich wojsk i marynarki w wojnie między sprzymierzonymi mocarstwami i Danią.

Wiadomość o zawarciu wielce żeszczytelnego pokoju, jako też o dobrem porozumieniu i przyjaźnych stosunkach między najwyższym rządem i innymi mocarstwami przyjęła izba z najwyższem zadowoleniem; uznaje ona z wdzięcznością usiłowania Najjaś. Pana ku utrzymaniu pokoju i wyraża życzenie, aby przymierze z Prusami przyczyniło się rzeczywicie do wzmocnienia związku niemieckiego i stało się tym sposobem rękojmią spokoju i równowagi Europy.

Wspominając z uholewaniem smutne wypadki, które zmusiły rząd zaprowadzić stan obłączenia w Galicji, spodziewa się izba wraz z Jego ces. Mością, że wkrótce przywrócone zostaną normalne stosunki w tem Królestwie.

Izba uznaje najzupełniej powiększoną niepomyślnymi stosunkami czasu i pieniędzy trudność położenia finansowego, ale oraz kładzie tem większą wagę na to, ażeby ze strony rządu starano się usilnie zaprowadzić możliwe oszczędzenia.

Zapowiedziane na terażniejszy peryod posiedzeń preliminarze dwóch budżetów państwa, mianowicie na rok 1865 i 1866 są uzasadnione koniecznością dla przygotowania regularnej kolejności w sesjach rady państwa i sejmów krajowych, i izba uważa za stosowny ten środek przechodowy.

Dalszych projektów finansowych, które mają na celu ulepszenie istniejących ustaw i częściową ulgę dla kontrybuentów, osobliwie zaś projektu ustawy do uregulowania systemu stałych podatków wygląda izba z całą nadzieją.

Niemniejszą wagę przywiązuje izba do wiadomości o rezultacie tych układów, jakie prowadzi rząd Jego Mości Cesarza pod względem tak ważnego dla pomyślności Austrii handlowo-politycznego zjednoczenia z innymi państwami związku niemieckiego.

Ciężkie doświadczenia, jakie w ostatnich czasach dotknęły interesu przemysłu i posiadłości gruntowych w Austrii, czynią wielce

pożądanemi wszelkie ustawy, mające na celu ich poparcie i rozwój, i izba przyjmuje przeto z zadowoleniem do wiadomości wszelkie środki ku pomnożeniu dróg komunikacyjnych i weźmie jak najspieszniej pod rozwagę projekt budowy kolei żelaznych w Siedmiogrodzie.

Zyczenie Najjaś. Pana, ażeby wszystkie te zadania spiesznio zostały dokonane, znachodzi najzupełniejszy odgłos w uczuciach izby, która tem gorliwiej będzie przyczyniać się do spełnienia tego życzenia, iż Jego ces. Mość objawia jej zamiar, że po zamknięciu tego peryodu posiedzeń ma ściślejsza rada państwa rozpocząć swoją działalność.

W końcu zapewnia izba, że będzie starała się odpowiedzieć jak najzupełniej powołaniu swemu, i że gotowa jest poświęcić każdej chwili za uświęconą osobę Monarchy i dla dobra ojczyzny, swoją krew i mienie.

Podpisani są na tym adresie: Książę kardynał *Rauscher* i baron *Momoch*.

Po odczytaniu tego projektu wytoczyła się długa debata jeneralna, która jednak nie zmieniła w niczem uchwały izby względem podania adresu. W debacie tej brali udział: szef sekcyjny *Rosenfeld*, hrabia *Wickenburg*, hrabia *Antoni Auersperg*, hr. *Rechberg*, hrabia *Leon Thun* i sprawozdawca komisji baron *Münch*.

Przy debacie specjalnej przyjęła izba pierwszych 5 ustępów bez debaty. Do ustępu 6go, który mówi o stanie obłączenia w Galicji, wniósł hrabia *Antoni Auersperg* poprawkę, ażeby zamiast wyrazów: „wypadki nakazały“ — powiedział „wypadki spowodowały“; ale wniosek ten nie został poparty, i ustęp ten przyjęto bez odmiany równie jak i 7. Podobnie przy ustępie 8. proponowali hrabia *Hartig* i hrabia *Leon Thun* małe poprawki w stylizacji, które jednak przy głosowaniu upadły, i ustęp 8. przyjęła izba w pierwotnym składzie. Wszystkie dalsze ustępy przyjęte zostały bez debaty; poczem odczytano adres po raz trzeci, i izba upoważniła prezydenta doręczyć go Najjaśniejszemu Panu w drodze pisemnej.

W końcu doręczył kardynał *Rauscher* petycję Jego Eminencyi kardynała *Trevizonato*, patriarchy Wenecyi, odnoszącą się do opodatkowania dochodu dziesięcin w Królestwie Weneckiem, i zalecił ją uwzględnieniu izby, poczem posiedzenie zamknięto.

Izba deputowanych Rady państwa miała tego dnia także posiedzenie, a treść tych obrad podaliśmy już dość obszernie we wczorajszym przeglądzie naszym.

Francya.

(*Wiadomości bieżące.*) Do *Jener. Kor.* donoszą z **Paryża** 20. listopada: Od dwóch dni noszą się na giełdzie z wiadomością, że *Lincoln* nanowo obrany. Niebawem sprawdzi się niezawodnie ta wiadomość, ale trudno pojąć, w jaki sposób ci, co spekulują na znizenie kursu papierów chcą fakt ten wyzyskiwać. Wszak wojna północno-amerykańska niestety na wszelki wypadek dalej trwać będzie, a zresztą pieniężna targowica Europy miała dość czasu śród tych długich zamieszek wyswobodzić się od wpływów zaatlantycznych, a przynajmniej ich znaczenie ograniczyć. — Z wielkiem natężeniem wyglądają w świecie politycznym stosunku w głosowaniu, który dopiero zwycięztwu wyborczemu prezydenta nada właściwą cechę. Dlatego też i sprawa „*Florydy*“ została odroczone w radzie europejskich mocarstw aż do załatwienia wielkiej sprawy wyboru prezydenta; bo dobrze przedewszystkiem wiedzieć, z kim się będzie miało do czynienia.

Dzisiaj wyprawiają oficerowie załogi paryskiej wielką ucztę przybyłym z Meksyku towarzyszym. Znowu rozcodzi się pogłoska o uroczystem powitaniu wybawców Meksyku w stolicy, jak niegdys armii w 1856 i 1859 roku. Obchód taki nie byłby w terażniejszych okolicznościach bez politycznego znaczenia. — Postępek związku cłowego spowodował i miasta hanzeatyczne do traktowania z rządem francuzkim o zawarcie handlowo-nawigacyjnego układu. Niemieccy komisarze mają wkrótce przybyć do Paryża.

Proudhon, który jeszcze jest bardzo słaby, pracuje nad obszernem pismem, w którym zamysła złożyć swój program wewnętrznej i zewnętrznej polityki. Stan jego zdrowia nie dozwolił mu przyjąć ofiarowanej mu redakcyi wydawanego w Belgii przeglądu.

Wlochy.

Turyń, 21. listopada. Mówią, iż obecny poseł francuzki przy dworze sardyńskim, baron *Malaret*, zostanie odwołany, tudzież iż miejsce margrabiego *Pepoli*, jako posła w Petersburgu, obejmie obecny poseł sardyński w Konstantynopolu.

W Parmie przyszło do krwawych zaburzeń w teatrze, z powodu iż publiczność żądała odegrania hymnu *Garibaldego*, czemu się policya opierała. Przy tej sposobności przyszło i po ulicach miasta do hałaśliwych i żwawych demonstracyj przeciw konwencyi wrześniowej.

Wiele gmin włoskich oświadczyło gotowość do zaliczenia z góry podatku gruntowego na rok 1865 z funduszy gminnych. Pierwszy przykład dało miasto *Brescia*, za którym to przykładem poszły *Florenca*, *Medyolan*, *Liwno*, *Anana*, *Capua* i inne.

Niemcy.

Berlin. (Przechód wojsk austriackich.) Nordd. Allg. Ztg. donosi: Dnia 21. b. m. rozpoczął się w Berlinie przechód wojsk szóstego korpusu armii cesarsko-austriackiej wracającego z placu boju. Większa część tych wojsk wzięwszy odpowiedni posiłek w dworcu kolei hamburskiej jest odsyłana dalej kolejami żelaznymi, inne zaś wojska zatrzymują się w Berlinie przez jeden dzień, i dostają kwatery i pożywienie w koszarach, z których odpowiednią ilość wojska pruskiego przeniesiono na kwatery do domów prywatnych. Oficerowie austriaccy dostają kwatery w hotelach. Z Hamburga przybyły do Berlina 54 pociągi z wojskiem austriackim, z tych wysłano 33 pociągi koleją dolno-szląską, a 21 pociągów koleją Anhalcką. Na przyjęcie wojska austriackiego dworzec kolei hamburskiej był wspaniale ozdobiony, a jenerałny konzul austriacki, p. Carow, ozdobił dach swego domu dwoma sztandarami.

Królestwo Polskie.

(Wiadomości o emigracji polskiej.) Ostsee Ztg. pisze od granicy polskiej z 17. listopada: Wielkie niezadowolenie wzbudził między emigracją polską w Paryżu objawiony przez rząd francuzki zamiar ograniczenia o ile możności liczby wychodźców w tej stolicy i internowania w tym celu kilkuset z nich w miastach prowincjonalnych. — W Brukseli wychodzi od 15go z. m. dwa razy na tydzień polskie czasopismo pod tytułem „Wytrwałość“, podające się za organ komitetu polskiego w Paryżu. Komitet ten jest odnogą tak zwanego rządu narodowego, i reprezentuje polską sprawę za granicą. Jako członków jego wymieniają: Kurzybę, Guttrego, Mięrostawskiego, Brzozowskiego i Kaczkowskiego. Pierwszy numer „Wytrwałości“ zawiera między innymi program dziennika, w którym walka Polaków przeciw ich zdobywcom przedstawiona jest jako nieustająca. — Emigracja polska w Paryżu miała zamiar wybudować kościół polski w Paryżu, i zebrała już w tym celu 100.000 fr. Projekt ten obecnie został zaniechany, a przełożony misji polskiej w Paryżu ksiądz Jelowiecki zebrana na budowę kościoła sumę 100.000 fr. za zgodą komitetu budowlanego oddał do rozporządzenia Papieżowi na mające być założeniem w Rzymie polskie seminarium duchowne. Brakujące jeszcze do urządzenia i uposażenia tego zakładu fundusze mają być zebrane z dobrowolnych składek w Galicji i prowincji Poznańskiej. Do zbierania tych składek Papież upoważnił polskiego zakonnika ze zmartwychwstańców Semenię, który w tym celu objeżdża obie wspomniane prowincje.

Księstwa Naddunajskie.

(Wybory do izby. — Wiadomości bieżące.) Z Bukaresztu donoszą pod dniem 17. listopada do Jener. Kor.: Książę Kuza wydał nareszcie termin do wyborów izby mającej się zebrać dnia 6. grudnia. Prefektowi powiatowi mają na 18. i 21. listopada zwołać pierwotnych wyborców do wyboru wyborców bezpośrednich, którzy obiorą deputowanych po powiatach 24. listopada, zaś po miastach 25. listopada. Obrany posłem wystarczy zatem ledwie czasu, aby spakować tłumaczki i co rychło ruszyć do stolicy, aby trafić jeszcze na otwarcie izb. Nowo obrane rady dystryktowe objęły już urządowanie. Rozpoczęły je wznoszeniem pomników na uwiecznienie nowej ery autonomii dystryktualnej.

Rada powiatowa w Statine pierwsza powzięła myśl postawienia księciu Kuzie popiersia szpizowego w tem mieście. Rada dystryktowa w Ilfov przedstawiła się in corpore księciu przeszłej niedzieli i została najlaskawiej przyjęta. — Na dochodzące do ministerium sprawiedliwości zażalenia, „jakoby strony chcące swych spraw osobiście bronić, w tym tylko razie do tego przypuszczone bywały, jeżeli przepisane dla adwokatów taksy opłaciły“ — wydał minister sprawiedliwości okólnik do prezydentów sądowych, którym gani i uchyla to niezgodne z prawem postępowanie. Nowym to dowodem, jak w Księstwach ustawy mało bywają uwzględnione nawet od osób, po których tego najbardziej spodziewaćby się wypadało. — Aby spustoszeniem lasów zapobiedz, postanowiła rada ministrów zaprowadzić porządną zarząd lasowy, a w tym celu podzielono okolice na dziesięć rewirów leśnych, z których każdy dostaje nadleśniczego. — Wszystkie winnice, wolne place po miastach, domy i magazyny będące własnością rządu mają na rozkaz księcia być sprzedane, wyjąwszy tych, co więcej niż 150 dukatów rocznego dochodu przynoszą.

Rosya.

(Sprostowanie mylnej wiadomości.) Rus. Inw. pisze: Na początku października, liczne dzienniki umieściły wiadomość podaną w Odes. Wiest., że Jego Cesarska Wysokość głównodowodzący armią kaukaską dozwolił okrętom zagranicznym przybijać do wszystkich punktów wschodniego wybrzeża morza Czarnego, gdzie urządzone są kolonie kozaków, albo ustanowione posterunki nadbrzeżne. Jesteśmy upoważnieni do ogłoszenia, że rozporządzenie to, wydane tymczasowo, w celu ułatwienia przewożenia do Turcji góralów przesiedlających się z Kaukazu, ściągano się tylko do tych zagranicznych okrętów i statków tureckich, które przybijały do brzegów Kaukazu, jedynie w powyższym celu. Jakże zaś mianowicie punkta wschodniego wybrzeża morza Czarnego, po urządzeniu sanitarnych

i celnych zakładów, otwarte będą dla handlu zagranicznego, ogłoszonym zostanie w swoim czasie, ustanowionym porządkiem.

Kronika.

(Pożary.) D. 2. b. m. spaliła się w Rydodubach w powiecie Budzanoskim i chata włościańska tudzież 5 stodół z zapasami zboża i tyleż stajni. Przyczyny pożaru dotąd nie wykryto; szkoda wynosi przeszło 600 zł.

W Wiszence wielkiej w powiecie janowskim spłonęły w nocy z 6. na 7. b. m. 2 stodoły włościańskie z całym tegorocznym plonem. Szkoda wynosi około 900 zł., ogień miał być podłożony.

W nocy z 12. na 13. b. m. wybuchł pożar w Brzezowie w powiecie Żmigrodzkim i spłonęła chata włościańska z zabudowaniami gospodarskimi i zapasami zboża. Szkoda ma wynosić 1071 zł. Przyczyną tego pożaru miała być nieostrożność.

(Wypadek nagłej śmierci.) W Starem Chruście w powiecie Szczerzeckim umarł na apopleksję żebrak Bazyl Stosik z Rakowca w nocy z 13. na 14. b. m. Śmierć jego według świadectwa lekarzy spowodowało opilstwo.

(Przepowiednie pogody.) Pan Mathieu de la Drome przepowiada, że 28. b. m. i 3. grudnia powstaną gwałtowne orkany z wielkimi ulewami mianowicie w wschodnich Włoszech. Po tym orkanie nastaną wielkie burze, które trwać będą do 20. a najsilniejsze mają być d. 9. i 16. grudnia mianowicie w tym paśmie szerokości w którym leży Weneja i Odessa. Pan Mathieu de la Drome wzywa redakcyje czasopism aby te przepowiednie podały do wiadomości powszechnej.

(Statystyka Belgii.) W roku 1860 Belgia liczyła 86 miast i 2452 gmin, z których 11 miały ludność przechodzącą 10 000 dusz. Ludność królestwa wciąż rosła, gdyż w dniu 31. grudnia 1840 doszła do 4,073,262; dnia 31. grudnia 1850 r. 4,426,202, a d. 31. grudnia 1860 roku liczono już 4,731,957 mieszkańców. W ostatnich dziesięciu latach dzieci prawych urodziło się 1,262,743, nieprawych zaś 108,454; w tymże przeciągu czasu umarło osób 1,020,269; na każde 100 nowonarodzonych średnia cyfra zmarłych wypadła 74.8. W przeciągu czasu od 1841 do 1860 roku 33,466 osób przybyło z zagranicy i osiadło w Belgii, a nawzajem 45,470 opuściło kraj dla osiedlenia się za granicą. W ostatnim zaś peryodzie (od 1851 do 1860 roku) przybyło 60,206 a ubyło 88,697 osób. Liczba szkół publicznych i prywatnych, nie licząc w to pensyonatów, w roku 1851 wynosiła 5320, a w końcu r. 1860 tylko 5322. Liczba szkół gminnych powiększyła się o 362, szkół otrzymujących pomoc rządową o 133, szkół prywatnych zostających pod zwierzchnictwem rządu o 17, szkół zaś prywatnych nie będących pod inspekcją o 404. W peryodzie od 1852 do 1860 roku na budowę domów szkolnych wydano 8,289,290 fr. 32 c.

(Telegraf zaatlantyki.) Druć przewodni telegrafu zaatlantycznego składa się z siedmiu drutów miedzianych. Ponieważ cała długość linii telegraficznej wynosi 2300 mil, będzie więc trzeba użyc 16.000 mil drutu miedzianego. Przez każdy kawałek drutu przed użyciem go puszcza się prąd elektryczny, dla przekonania się czy jest dobrym przewodnikiem. Druć przewodni pokrywa się następnie ośmioma warstwami powłoki izolującej, której całkowita długość wynosi 18.400 mil. Potem następuje dopiero powłoka zewnętrzna, złożona z dziesięciu drutów żelaznych. Druć żelazny ma 22.000 mil długości, a każdy z tych drutów z osobna pokrywa się niemi konopnymi powleczonemi smołą, których się używa 135.000 mil. Długość wszystkich materiałów wynosi razem 215.000 mil, prawie tyle ile byłoby potrzeba dla okolenia ziemi lub też wyciągnięcia linii prowadzącej od ziemi do księżycy.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 23go listopada. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (80 H) 2 złr. 91 c.; żyta (76 H) 1 złr. 74 c.; jęczmienia (65 H) 1 złr. 50 c.; owsa (46 H) 1 złr. 14 c.; hreczki 1 złr. 85 c.; grochu 2 złr. 80 c.; ziemniaków 1 złr. 32 c.; — cetnar siana 1 złr. 40 c., okłotów 73 c.; — sag drzewa bukowego 11 złr. 77 c., sosnowego 8 złr. 73 c.

Stanisławów, 21. listop. W I. połowie b. m. były na targach w obwodzie tutejszym następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:											
	Bohnod- czany		Buczacz		Halicz		Manasie- rzyjska		Stanisławów		Tlumacz	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
Mec pszenicy . . .	2	40	2	12	2	80	2	20	3	.	3	.
„ żyta . . .	1	60	1	40	1	80	1	30	1	65	1	50
„ jęczmienia . . .	1	30	1	20	1	20	1	.	1	30	1	.
„ owsa . . .	1	20	.	65	.	84	.	70	.	80	.	60
„ hreczki . . .	.	.	1	35	.	.	1	25	.	.	1	50
„ kukurudzy . . .	1	60	1	90	2	40	2	20	2	25	1	75
„ ziemniaków . . .	.	60	.	77	1	.	.	80	1	30	.	.
Cetnar siana . . .	1	50	1	20	1	50	1	50	1	25	1	20
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	80	.	.	.	.
„ nasienia koniczu . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sag drzewa twardego . . .	5	.	5	50	5	.	5	.	7	56	5	50
„ miękkiego . . .	3	.	4	50	3	50	4	.	5	.	4	50
Funt mięsa wołowego . . .	.	9	.	10	.	11	.	10	.	12	.	12
Mas okowity . . .	.	60	.	30	.	44	.	60	.	64	.	35

